

[Jensen (Lillering).]

høj, kan han inden et halvt Aar efter den nye Vurdering kræve Sagen forelagt Syslets Landvæsenskommission, men han skal selv afholde Omkostningerne herved, medmindre Vurderingen nedsættes med mindst 10 pCt., i saa Fald skal Jordfonden godtgøre ham hans Udgifter. Det kan maaske siges at være rimeligt, at man har en saadan Bestemmelse, for ellers er man jo sikker paa, at der vil blive en Landvæsenskommissions-sag ud af hver eneste Vurdering. Landbrugsraadet faar ogsaa en Bemyndigelse til at indrømme en Nedsættelse af Fæsteafgiften for et Tidsrum af 5 Aar, men kun for det enkelte Brug. Børn af Livsfæstere bevarer den nuværende Fortrinsret til at kunne erholde Fæstet efter Forældrenes Død.

I § 28 udtrykker man, at den, som har faaet et Jordbrug overdraget, udøver en Ejers fulde Raadighed over samme med de af Loven flydende Indskrænkninger, men hvis Ejendommen overdrages til andre end Livsarvinger, kan Landbrugsraadet kræve, at Jordfonden overtager Ejendommen til en Pris, der svarer til den oprindelige Købepris med Tillæg af Værdien af Forbedringer, der er tilført Ejendommen, enten ved Arbejde eller ved Kapitalanvendelse fra Ejers eller Brugers Side, og hvis der opstaar Uenighed om Fastsættelsen af en saadan Værdi, ja, saa afgør ogsaa Landvæsenskommissionen en saadan Sag.

Der kommer saa noget nyt, idet der i Henhold til § 30 oprettes en Forsikringsforening, hvor Ejere og Brugere er pligtige til at lade Brugets Bygninger, Besætning og Inventar forsikre mod Brandskade, Storm, Fjeldskred o. lign. I Forsikringen kan optages som Medlemmer offentlige Institutioner samt private efter nærmere fastsatte Regler, og Jordfonden hæfter for denne Forsikringsforening. Jeg kan meget bifalde, at man er gaaet til Oprettelse af en saadan Forsikringsforening. Vi har jo i det øvrige Land adskillige Eksempler paa, at en Storm eller Haglskade fuldstændig har ruineret en mindre Jordbruger, fordi han ikke har forsikret sig imod saadanne Skader, og det er selvfølgelig det, man nu har faaet Øjet op for ogsaa paa Færøerne, hvorfor man har oprettet en saadan Forsikring. Det kan ogsaa være rigtigt, naar det i Lovforslaget siges, at Præmien for en saadan Forsikring kan inddrives ved Udpantning; men naar det senere i Lovforslaget siges, at ikke rettidig erlagte Forsikringsafgifter skal betragtes som en væsentlig Misligholdelse af Ejers Forpligtelser over for Jordfonden, en Misligholdelse, der giver Land-

brugsraadet Ret til at kræve Brugsforholdet hævet, jfr. Regler, som er fastsat i § 24, saa synes jeg, det er for rigoristisk over for Mennesker, som i Virkeligheden er økonomisk haardt spændt for, saa meget mere som man jo i Forvejen har Udpantningsretten. En saadan Bestemmelse kan ogsaa være medvirkende til, hvis en Bruger har forset sig over for Landbrugsraadet eller Landbrugsudvalget, ikke har faaet sin Forsikringspræmie betalt inden 1 Maaned efter Forfaldstid, at denne Institution vil være i Stand til at jage ham fra Hus og Hjem. Jeg synes i alt Fald, en saadan Bestemmelse er for rigoristisk, og ønsker meget at faa den fjernet, hvis det kan lade sig gøre.

Endvidere skal Landbrugsudvalget søge til Jordfonden at erhverve Arealer, som egner sig til Udstykning til Byggegrunde eller andre Formaal, men Udvalget skal forhandle med de forskellige Kommuners Forstanderskab om, hvorvidt de har Brug for denne Jord, ønsker at komme i Besiddelse af den og overtage Ejendomsretten over den. Hvis det ikke er Tilfældet, kan Landbrugsudvalget indstille til Landbrugsraadet, at Jordfonden erhverver denne Jord. Saa er der endvidere en Bestemmelse, der siger, at hvis der ikke fremkommer tilstrækkeligt med Tilbud om Jord, skal Udvalgene undersøge, om Grunden er den, at Ejerne vil spekulere i en Forhøjelse af Prisen og derfor tilbageholder Tilbud. Udvalget skal saa forhandle med Ejeren om Salg af Jorden, enten direkte til dem, der ønsker at bygge straks, eller til det offentlige. Hvis en Ejer ikke søger for behørig Opdyrkning af velbeliggende Jord, forhandler Udvalget med ham om Overdragelse, enten direkte til Brugere eller til det offentlige. Nægter han f. Eks. at sælge denne Jord eller udleje den, kan Sagen forelægges Landvæsenskommissionen til Afgørelse. Det vil med andre Ord sige, at man her indfører Ekspropriation, idet man vel fra det Udvalgs Side, som har arbejdet med dette Spørgsmaal, har anset det for nødvendigt i visse Tilfælde at have en Bestemmelse, hvorefter det offentlige kunde komme i Besiddelse af den Jord, som det var formaalstjenligt at erhverve for at kunne skaffe Jord til de Indbyggere paa Færøerne, som ønskede at faa Jord til Opdyrkning. Det er dog ikke saaledes, at man direkte eksproprierer Jorden. Som jeg alt har nævnt, skal Udvalgene forhandle med vedkommende Ejer og søge at naa til Enighed med ham, og hvis det ikke kan naas, skal Landvæsenskommissionen træffe Af-